

iméli. Valovi so tako naglo priderli, da so štante kramarjev, vozove in konje, pa tudi mnogo ljudi — otrok in odraslih odnesli, kateri so v potoku ali pa v reki Maroš poginili. S kakošno silo je voda priderla, si je lahko misliti, ker je skozi okna v hiše derla. Blizo 70 ljudi je ob življenje prišlo. O poli dvéh je povódenj odjenjala. — C. k. fregata „Novara“ je prišla 5. avgusta v Rio Janejro, stolno mesto braziljanskega cesarstva. 20. avgusta je imela od tod dalje odriniti. Kaka dragina je v mestu Rio Janejro, si more slednji misliti, ko zvé, da veljá 12 jajc 1 fl. 6 kr., 1 pura 8 fl. našega dnarja. — Med avstrijanskimi časniki vživata samo dva srečo, da sta v Rusii pripušena: „Wiener Zeitung“ in „Austria!“ — Najnovše novice iz Indije so silno žalostne, ker naznanjajo, da se punt še vedno bolj in bolj razširja. Angleški prvi časnik „Times“ pravi, da okuževanju vstajne bolézni nič ne more več se zoperstavljati. Časnik „Daily News“ se je vés spreobrnil, ker mu tako žalostne ovíce na ušesa bijejo. Dasiravno s svojo pobožnostjo ne preveč sloveč, je on prvi, kateri zahteva, da naj angleška vlada dan pokore v celem kraljestvu razpiše, in pravi: „Indiška vstaja je huja in težeja preskušnja, kakor je bila vojska z Rusii, katero smo iz lastnega nagona začéli in s pomočjo hrabrega tovarša končali. V Indii nimamo ne enega evropskega tovarša; ondi se moramo samo na svojo krepost zanašati. Obernimo se tedaj k Bogu z molitvijo in v ponižnosti!“ Angleška reč stoji z eno besedo tako slabo, da tudi še potem ni kaj boljšega upati, ko bodo pomoč od doma dobili. — V Moldavi je med 87 volitvami bilo 66 za, 6 zoper zedinjenje, 15 za nobeno stran. Iz tega se vidi, da je večina za zedinjenje. Enako bo gotovo tudi v Valahii, kjer so se začele volitve 19. t. m. in bodo do 29. končane. Tako si je turška vlada sama roke zvezala, ko je perve volitve overgla, in téše zdaj sama sebi trugo, v kateri bo sčasoma zadremala, da se ne bo več zbudila. — „Svetovidu“ se piše iz Cetinja 12. t. m., torej tri dni pozneje, kakor je bil po nekterih časnikih Danilo umorjen, kateri se pa prav dobro ima: Od povišanih davkov v Černi gori nihče nič ne vé, zlasti pa od davka od tobaka ne. Sliši se, da bodo ubežniki črnogorski, kateri na Avstrijanskem živé, se v Rusijo preselili. — Iz Bosne in Rumilje zvémo, da so ondi kobilice strašno veliko škode naredile. Cele planjave najlepše turšice in mlade gojzdove so popolnoma pohlastale. Toliko jih je bilo, da so sonce pokrivalo, kodar so letéle. — Manin, kateri je bil v letu 1848 in 1849 prezident benéške republike, je v Parizu umerl. — Od Mazzinista je sopet nekaj slišati. Peljal ga je neki kmet čez goro proti Švajci. Upati mu ni hotel Mazzini preveč, in to je kmeta tako speklo, da mu je zažugal, ga v gojzdu pustiti ali pa še kaj hujega storiti. Junak vsih junakov je potem kmeta s solznimi očmi za zaméro prosil.

Kratkočasnice za poskušnjo s cirilico pisane.

Spisal Matija Majar.

Једна господиња пошље дечка в гостивницо по две печени раци. Он ју несе проти дому, ту га среча други дечек, његов добер пријатељ и га впраша: Кај на то несеш? — Несем две печени раци из гостивнице нашеј господињи. — Јој како то добро диши — ти снејва једно! — Не смем, одговори дечек, кај би господиња рекли. — Ти си звит, како терта, рече пријатељ, ти си же бодеш знал помагати. — Она два снета једно рацо, друго на несе дечек к дому. Господиња види само једно рацо и впраша: То је само једна раца, где је на та друга?

Дечко. Но! тота, тота је та друга, уно сва снета с мојим пријатељем.

Vračilo sveta.

Kak bilo je vesélo,
Ko dnarcov sem imel!
Vse k meni je hitélo,
Ko v družbo sem prišel:
Al zdaj, al zdaj je vse to preč, —
Nobeden se ne zméni več!

Glej! dokler so čutili
Da v mošnji kaj imam,
So za menój hodili,
Bil nisim nikdar sám:
Al zdaj, al zdaj je vse to preč, —
Nobeden me ne najde več!

Za mošnje stán se trésel
Nikoli ni kerémár;
Kar želel sem, prinesel
Je mož mi koj in kar:
Al zdaj, al zdaj je vse to preč, —
Brez dnarjev ne dobim nič več!

Poprej so me vikáli,
Veljal sim kot gospod,
In tudi onikáli
Me čez moj nizki rod:
Al zdaj, al zdaj je vse to preč, —
Nobeden ne časti me več!

Vse, vse so mi verjeli,
Če prav je bila laž,
Soglasno so groméli:
Priatelj, prav imaš!
Al zdaj, al zdaj je vse to preč, —
Kar zinem, ni résnica več!

Če kdo se je zarekel,
Da mi ni všeč biló,
Kako se je opekel!
Vse je čez njega šló:
Al zdaj, al zdaj je vse to preč, —
Z menoj ne vleče nikdo več!

Za mene so se bili,
Če boj se je začél,
V zobéh jih ven nosili,
Da sem se jez otél:
Al zdaj, al zdaj je vse to preč, —
Nikdó ne brani mene več!

In téh, ki so praznili
Bokale kdáj z menój,
Pri meni se mastili,
Je bil kaj velik roj:
Al zdaj, al zdaj je vse to preč, —
Nobeden ne pozná me več!

Če kdaj bi to bil védel,
Kakó vračuje svét,
Ne bil vsega se znebil,
Pomislil bi popréd:
Al zdaj, al zdaj — ko vse je preč,
Nobeden nič ne verne več!

V. K.

Pogovori vredništva. Gosp. Vitomaru: Nikakor ne moremo najti založenega poslednjega potopisa; prosimo, da ga nam iznova poslati blagovolite. — G. L. B. v G—: Bolje je, da denemo celo pismo na stran, ker grajati iz neimenovanega kraja in pa pod ptujim imenom, se ne ujema z „Novičnimi“ pravili.